

ÖRÖMKELTŐ

KERTVÁROSI RÓMAI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG
2015. KARÁCSONY

A múlt század elején történt. Magányos férfi utazott le egy vidéki kisvárosba. Barátai hívták, hogy ne töltsse egyedül a szentestét. Az utolsó vonattal érkezett. Már erősen szürkült, alig járt valaki az utcákon. Az egyik kirakat előtt észrevett egy kopott ruhás kisfiút. Nagy, vágyódó szemei egy kis betlehemre szegeződtek. A férfi megszólította: „Ezt szeretnéd megvenni?” A fiú bólintott, de nem vette le szemeit a kirakatról. „Nem is lehet drága” – folytatta a férfi. A kisfiú kihúzta kezét a zsebéből, tíz krajcáros csillogott benne. „Ezt az előbb találtam, de ezért nem adnak semmit.” A férfi elkérte a pénzt, s a fény felé tartotta. „Hallod-e, ez nem közönséges pénz, bizonyára az angyalok ejtették el.”

A gyerek csodálkozva nézett a férfira. „Gyere, menjünk be az üzletbe” – és megfogta a hideg kis kezét. Bent már senki sem volt, csak az idős kereskedő. Udvarias mosollyal szólt: „Éppen zárni készülök.” A férfi hunyorított a szemével: „Akkor a legjobbkor jöttünk. Kis barátom egy rendkívüli pénzt talált. Az angyalok vesztették el. Azt veheti rajta, amit csak akar.” Ezzel ismét ráhunyorított a kereskedőre, és az megértette. Kezébe vette, megvizsgálta a pénzt. Aztán sugárzó arccal mondta: „Micsoda szerencse, te aztán jó fiú lehetsz. Válaszd ki hát, amit szeretnél.”

A gyerek először a kereskedőre, azután az ismeretlen férfira nézett. Mindkettő tekintetéből biztatást olvasott ki. Erre rámutatott a kirakatban csillogó betlehemre: „Ezt szeretném.” A kereskedő szépen becsomagolta, szaloncukrot is adott hozzá. A gyermek boldogan hagyta el a boltot.

Az ismeretlen férfi ekkor elővette pénztárcáját, s fizetni akart. „Szó sincs róla, uram, szólt a kereskedő. Ma este nekem is karácsonyom van. Az a Jézus, akit ma ünnepelünk, figyelmeztetett bennünket: Amit egynek tesztek a legkisebbek közül, azt nekem teszitek.” A két férfi egymás szemébe nézett és kezet szorított. Mindketten tudták, hogy ebben a pillanatban született meg a szívükben a kis Jézus....

*Adja meg a Mindenható Isten, hogy mindenki
Karácsonyában, ünnepeiben és hétköznapjaiban
ott legyen Jézus szeretete.*

*Aldott Karácsonyt és kegyelmekben bővelkedő,
Istentől megáldott boldog új esztendő t kívánok
szeretettel:*

János atya

**Itt van a szép, víg karácsony,
Élünk dión, friss kalácson:
mennyi finom csemege!
Kicsi szíved remeg-e?**

**Karácsonyfa minden ága
csillog-villog: csupa drága,
szép mennyei üzenet:
Kis Jézuska született.**

**Jó gyermekek mind örülnek,
kályha mellett körben ülnek,
aranyese, áhitat
minden szívet átítat.**

**Pásztorjátások be-bejönnek
és kántálva ráköszönnek
a családra. Fura nép,
de énekük csudaszép.**

**Tiszta öröm tüze átég
a szemeken, a harangjáték
szól, éjféli üzenet:
Kis Jézuska született!**

Dsida Jenő

Bruno Ferrero: A betlehemi farkas

Volt egyszer egy farkas, aki Betlehem környékén élt. A pásztorok nagyon féltek tőle és egész éjszakákon át virrasztottak, hogy megóvják tőle nyájukat. Valamelyikük mindig őrségben állt, így a farkas egyre éhesebb, egyre alamuszibb és dühösebb lett.

Egy különös, fényekkel és hangokkal teli éjszakán nagy jövés-menés támadt a pásztorok mezején. Angyalok csodálatos énekének visszhangja szállt a levegőben. Egy gyermek született, egy aprócska, tehetetlen, védtelen kis jószág.

A farkas nem tudott hova lenni csodálkozásában, hogy ezek a durva pásztorok mind rohannak, hogy lássanak egy kisbabát.

- Micsoda felhajtás egy emberkölyök miatt – gondolta magában.

De azért a kíváncsiságtól és éhségtől űzve, nesztelen léptekkel követte a pásztorokat. Amikor látta, hogy azok belépnek egy istállóba, megállt, elrejtőzött az árnyékban és várt.

A pásztorok ajándékokat hoztak, üdvözölték a férfit és az asszonyt, hódolatteljesen meghajoltak a kisgyermek előtt, aztán elmentek... A szülők, fáradtan az utazástól és a nap hihetetlen meglepetéseitől, elaludtak.

A farkas tolvajléptekkel beosont az istállóba. Senki sem vette észre. Kivéve a kisfiút. Tágra nyílt szemekkel nézte a félelmetes ábrázatot, amely óvatosan, de feltartóztathatatlanul

közeledett felé. A farkas szája félig nyitva volt, piros nyelve kilógott. Szemei, akár sötét barlangok. A kisfiú mégsem látszott ijedtnak.

- Igazi ínycfalat – gondolta a farkas. Forró lélegzete már a gyermek arcát súrolta. Megfeszítette izmait és felkészült, hogy rávesse magát a könnyű zsákmányra.

Abban a pillanatban a kisfiú keze, akár egy finom kis virágocska, gyengéd simogatással megérintette a pofáját. Életében először valaki megsimogatta durva, bozontos bundáját és édes hangon, amelyet a farkas még sohasem hallott, a kisfiú ezt mondta neki:

- Szeretlek téged, farkas.

Ekkor valami hihetetlen dolog történt a betlehemi istálló sötétjében. A farkas bőre szétfeszült és lehullott a földre, akár egy régi rongydarab. Alóla előtűnt egy ember. Egy igazi, hús-vér ember. Térdre hullott, megcsókolta a kisgyermek kezét és csendes szóval imádkozott hozzá.

Azután az ember, aki farkas volt, emelt fővel kilépett az istállóból és nekivágott a nagyvilágnak, hogy mindenkinek hirdesse:

- Isteni gyermek született, aki elhozhatja nekünk az igazi szabadságot! A Messiás eljött! Ő megvált titeket!

Megváltoztatni a teremtményeket pusztán csak azzal, hogy szereti őket. Ez volt Isten terve. A vadállatokkal működik...

Bruno Ferrero: A doboz

A kislány karácsonyi ajándékot készített. Egy dobozt csomagolt be méregdrága, arany színű papírba. A kellelénél sokkal többet használt el és nem takarékoskodott a színes szalagokkal, masnikkal sem.

-Mít művelsz? – szólt rá szigorúan az apja. – Az összes papírt elpocsékolod. Tudod, mennyibe kerül?

A kislány könnyes szemmel az egyik sarokba húzódott, a dobozt pedig magához szorította.

Szenteste odatipegett a papájához, aki még az asztalnál ült és odaadta neki a drága papírba csomagolt dobozt.

- Ez a tiéd, papa – mondta halkán.

Az apa meghatódott. Talán túlságosan szigorú volt. Hiszen az ajándék neki készült. Lassan kioldotta a szalagot, türelmesen kisimította a csomagolópapírt és óvatosan kinyitotta a skatulyát. Üres volt!

A kellemetlen meglepetés újra haragra gerjesztette és ráförmedt a kislányra:

-Az összes papírt meg az összes szalagot arra pocsékolta, hogy becsomagolj egy üres dobozt?

A kislány nagy szemeit újra elöntötték a könnyek:

-De nem üres, papa! Egymillió puszit tettem bele neked!

Ezért aztán ma van egy férfi, akinek az irodájában egy cipős doboz áll az íróasztalon.

- Hiszen ez üres – mondja mindenki.

- Nem. Tele van a kislányom szeretetével.

ÜNNEPI MISEREND:

- december 24. (csütörtök) **Karácsony** -- 24 óra
december 25. (péntek) **Karácsony első napja** -- 9 óra
december 26. (szombat) – 9 óra
december 27. **vasárnap**, Szent Család ünnepe – 9 óra
december 31. (csütörtök) hálaadó szentmise – 16 óra
január 1. (péntek) **Újév (parancsolt ünnep)** – 9 óra
január 2. (szombat) – 17 óra
január 3. **vasárnap** – 9 óra
január 6. (szerda) **Vízkereszt (parancsolt ünnep)** – 17 óra

